

vil komme til at betyde, at handicappede får fodfæste på arbejdsmarkedet i et større omfang, end tilfældet er i dag. Og jeg tror, de handicappede er glade for, at der også omkring denne sag er et så bredt flertal, som debatten her har afspejlet.

Jeg vil i hvert fald bidrage til et hurtigt udvalgsarbejde i det omfang, jeg kan, og dermed også en hurtig realisering af disse forslag, som har et godt formål og et godt sigte.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

### Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**9) Første behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag).**

Af Jette Gottlieb (EL) m.fl.  
(Fremsat 2/12 97).

Sammen med denne sag foretoges:

**10) Første behandling af lovforslag nr. L 158: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Særligt bidrag for 1. og 2. ledighedsdag).**

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.  
(Fremsat 14/1 98).

Lovforslagene sattes til forhandling.

## Forhandling

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Vi skal til at behandle to forslag fra henholdsvis Enhedslisten og SF, der omhandler de såkaldte G-dage. G-dage er jo ikke et særlig folkeligt navn og begreb, og hvis man ikke gebærder sig rundt i den arbejdsmarkedspolitiske verden,

ved man ikke rigtig, hvad G-dage er, men det er de to dage, hvor de, der bliver ledige, får betaling, ikke fra deres a-kasse, men fra arbejdsgiverne.

Begge forslag går ud på, at den ledige i stedet for at få dagpengegodtgørelsen fra sin arbejdsgiver skal kunne få pengene fra arbejdsløsheds-kassen allerede fra den første ledighedsdag.

Ordningen om dagpengegodtgørelse betalt af arbejdsgiverne har eksisteret siden 1989, og formålet har været og er stadig væk, dels at arbejdsgiverne skal medvirke til at finansiere dagpengesystemet og indsatsen mod ledighed, dels at påvirke arbejdsgiverne til at undgå for mange kortvarige ansættelsesforhold og hjemsendelser, hvor det er andre, der betaler, nemlig dagpengesystemet og dermed også det offentlige.

I forslaget fra Enhedslisten, der ønsker at ophæve ordningen, fritages arbejdsgiverne helt for at bidrage til finansieringen af de første ledighedsdage. Enhedslisten anfører selv i bemærkningerne, at besparelsen på dagpengekontoen i dag ved at have G-dagsordningen udgør ca. 500 mio. kr. Enhedslisten anviser ikke, hvordan en sådan merudgift for staten ved en ophævelse af ordningen skal finansieres, men det er altså konkret udtrykt i forslaget her fra Enhedslisten, at man gerne vil forære erhvervslivet 500 mio. kr.

I forslaget fra SF om at ændre administrationen af ordningen er det foreslået, at det er staten, der på en eller anden måde skal sikre, at arbejdsgiverne for hver enkelt afskedigelse betaler et bidrag til staten. Igen er der så heller ikke i det forslag en anvisning på, hvordan man forestiller sig, at dette skulle kunne lade sig gøre.

Spørgsmålet er, om man forestiller sig, at vi skal stable et stort nyt bureaukratisk system på benene, eller vi skal lade arbejdsløsheds-kasserne selv stå for inddrivelse af pengene, sådan at medlemmerne dybest set via deres administrationsbidrag kommer til at betale for, at nogle af landets arbejdsgivere i dag ikke overholder landets love. Der er ingen tvivl om, at G-dagsordningen har medvirket til, at virksomheder foretager en bedre planlægning og tænker sig en ekstra gang om for at undgå hjemsendelse og korte ansættelsesforhold. Og det var sådan set det, der var formålet.

Jeg synes også fortsat, det er rimeligt, at arbejdsgiverne, der foretager afskedigelser, er med til at finansiere indsatsen mod ledigheden,

men jeg er meget enig med forslagsstillerne, både Enhedslisten og SF, i, at det er uacceptabelt, at det fortsat ikke er alle ledige, der faktisk får den dagpengegodtgørelse, de har ret til.

Det er sådan, at flere undersøgelser gennem årene desværre viser, at omkring 25 pct. af de ledige ikke får den dagpengegodtgørelse, de faktisk er berettiget til. Lige nu venter vi på en ny undersøgelse. Den foreligger i april måned, og her er der særlig fokuseret på de offentlige arbejdsgiveres betaling af dagpengegodtgørelse. De foreløbige resultater for undersøgelsen tyder på, at betalingsprocenten nok er lidt højere end hidtil antaget, men at betalingen kommer forsinket i forhold til den ledige.

Så vi er klar over i regeringen, at der er problemer med ordningen, og vi vil selvfølgelig også være med til at finde løsninger, der skal sikre en efterlevelse af de her regler, men vi kan ikke være med til at finde på nye udviklede systemer, der ikke er til at administrere, og vi kan ikke støtte et forslag, som er uansvarligt, fordi det ikke anvises, hvor pengene skal komme fra.

Dagens debat eller i hvert fald den næste times tids debat bliver måske om, hvorvidt man på den ene side gerne vil have afskaffet de for norges vedkommende forhadte G-dage og på den anden side godt ved, at der kommer et hul i statskassen, fordi man fritager arbejdsgiverne for betaling. Det, der jo dybest set er tale om, er, at man er nødt til at forholde sig til den sag. Man er også nødt til at forholde sig til sagen på den måde, at rent faktisk er det oppe omkring 80 pct. af arbejdsgiverne, der betaler.

Jeg var i går sammen med nogle fiskepiger fra Bornholm, og de har mange problemer. Det er stort set det eneste sted i Danmark, der ikke er et fald i ledigheden. Men et af de problemer, de ikke havde, var, at G-dagene faldt prompte. Og forestiller man sig nu, at man skal finde nogle andre systemer, så er det altså de gode virksomheder, der kommer til at betale for de dårlige virksomheder eller kommer til at betale, fordi de dårlige virksomheder ikke leverer deres varer. Det spørgsmål er man altså nødt til at forholde sig til i denne debat.

Nu er det jo ikke mig, der normalt spørger – det er mig, der bliver spurgt – men jeg bliver nødt til at sige, at forslagsstillerne må komme lidt på banen med, hvordan de havde forestillet sig, at det skal administreres. De er også nødt til at komme på banen med, hvordan det skal betales. Den administrationsform, som vi prøv-

vede i 1980'erne, hvor a-kasserne udbetalte for søgne- og helligdage, og hvor a-kasserne var ansvarlige for at opkræve det hos arbejdsgiverne, gik fuldstændig i kage, fordi arbejdsgiverne rent faktisk bojkottede ordningen.

Jeg ser frem til diskussionen, men jeg vil godt for en ordens skyld sige, at regeringen ikke kan støtte de to forslag.

(Kort bemærkning).

**Jette Gottlieb (EL):**

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, der var en meget glædelig sætning i ministerens indlæg, og det var, at ministeren erkendte, at der var et problem. Nu er det jo noget, vi har rejst adskillige gange uden held, og om vi ikke har opnået andet, så har vi i hvert fald opnået at rejse en seriøs debat såvel i fagbevægelsen som i arbejdsgiverkredse som i Folketinget, og det er jo en dejlig ting.

Jeg kunne godt lide at vide, hvorfra ministeren så klart ved, at der ingen tvivl er om, at systemet har virket. Jeg mener, der er mange argumenter for, at det i hvert fald ikke altid virker efter hensigten.

Der er jo også en pikant detalje, der består i, at den største arbejdsgiver, der ikke betaler de her penge, jo er det offentlige, så når jeg ser på statistikken, ser den ikke sådan ud. Det er nok rigtigt, at 25 pct. af arbejdsgiverne ikke betaler pengene, men samtidig er det jo sådan, at det er 42 pct. af de ansatte, der ikke får pengene. Så det er et meget større tal, når jeg ser det fra de arbejdsløses side, end når jeg ser det fra arbejdsgivernes side.

(Kort bemærkning).

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Fru Jette Gottlieb prøver at få det til at se ud, som om det var en ny erkendelse, at jeg havde set, at her var et problem. Sådan er verden slet ikke.

Dengang, og det er nu her på søndag 5 år siden, jeg var i opposition, havde hr. Ole Vagn Christensen og jeg mange møder med den daværende arbejdsminister for at afkræve ham nogle svar på, hvordan han ville løse det problem, at der var nogle ledige, der blev snydt.

På et tidspunkt var vi inde i nogle overvejelser – som jeg må anerkende at min forgænger faktisk deltog positivt i – om man kunne få brancherne til at lave en forsikringsordning, ligesom man har for sygedagpenge, for at få dækket sig ind. Det ville fjerne den umiddelba-

re adfærd, men lad det nu ligge. Det faldt til jorden, for det kunne arbejdsgiverorganisationerne ikke blive enige om.

Jeg har som minister i de her 5 år sat, jeg tror, det er 3 undersøgelser i gang. Jeg er meget enig med fru Jette Gottlieb i, at det i særdeleshed er pinligt, at den offentlige sektor topper i forhold til de 25 pct. Det er nu ikke 42 pct., det er 25 pct., der ikke får fra den offentlige sektor, og det er 21 pct., der ikke får fra den private sektor. Sådan er det, og det er pinligt, og nu fokuserer vi særskilt på den kommunale sektor.

Men bare dette: Det er ikke nogen ny erkendelse, det vil jeg godt sige.

(Kort bemærkning).

**Jette Gottlieb (EL):**

Jeg må sige, at det næsten var bolden i smash-højde, for hvis Socialdemokratiet, når de er i opposition, ser problemet og forsøger at handle i forhold til det og Socialdemokratiet i regeringen ikke laver andet end undersøgelser og ikke får gjort noget ved det, så er vi altså nået et langt skridt, når ministeren i dag siger, at der er et problem og der skal gøres noget ved det. Det håber jeg vi så får gjort i denne samling.

**Formanden:**

Så er det hr. Jan Petersen som ordfører.

**Jan Petersen (S):**

Det er nok ikke nogen stor hemmelighed, at jeg er ret enig med arbejdsministeren ikke bare i det indlæg, der blev holdt, men også i det, der kom efter den korte bemærkning.

For os i Socialdemokratiet er det vigtigt, at arbejdsgiverne er med til at finansiere dagpengesystemet. G-dagene er en del af den finansiering. Derfor undrer det os en smule, at netop Enhedslisten af alle foreslår, at arbejdsgiverne skal have nedsat deres finansieringsbidrag til dagpengesystemet endda i tider, hvor danske virksomheder tjener som aldrig før. Det er en logisk brist i min sædvanlige opfattelse af, hvad Enhedslisten står for, men det kan måske forklares yderligere af Enhedslisten selv.

Det er også vigtigt for os, at arbejdsgiverne tilrettelægger arbejdet uden mange og hyppige korttidsansættelser. Vi ønsker kort og godt ikke, at dagpengesystemet i nogle brancher udvikler sig til erhvervsstøtte, og vi ønsker, at mennesker får stabile og trygge job. En afskaffelse af G-dagene kan betyde ændringer i den måde, arbejdsgivere tilrettelægger arbejdet på. Vi har i

en lang række tilfælde set, at G-dagene har haft en god virkning på arbejdsgivernes tilrettelæggelse.

Jeg er også lidt undrende over, at netop Enhedslisten, der formodes at måtte mene, at stabile og trygge job for lønmodtagere er vigtige, foreslår noget, der kan øge netop utrygge job: ud og ind af arbejdspladsen, hjemsendelse, tilpasning via svingende ordretilgang osv., hvor dagpengesystemet skal betale for u hensigtsmæssig planlægning i en virksomhed eller forskellige andre forhold.

Jeg er kort og godt bange for, at vi uden G-dage vender tilbage til det, vi så i de såkaldt gode gamle dage, da man i visse brancher i høj grad tilrettelagde arbejdet, så dagpengesystemet ganske ofte kunne finansiere bestemte dage.

Med de to vinkler på Enhedslistens forslag må jeg afvise det.

Og så er der et stort spørgsmål tilbage, og det har arbejdsministeren allerede berørt. Det koster ½ mia. kr. Det er vi i hvert fald rimelig sikre på. Det koster måske mere, for det er jo ganske vanskeligt at vurdere, om ikke adfærd - hvis der igen åbnes - kunne blive dyrere end den halve milliard. Men ½ mia. kr. skylder de, der måtte støtte det her forslag, at forklare, hvordan vi skal skaffe. Enhedslisten har ikke angivet det i lovforslaget. Hvis der er andre i Folketinget, som har tænkt sig at støtte forslaget, så håber jeg, at de i deres indlæg vil berøre dette ikke helt uvæsentlige element, der efterlader et hul på mindst ½ mia. kr. Man kan jo ikke, hvis man vil være ansvarlig og have ambitioner om at regere eller være med til det, bare sidde og bruge penge uden også at anvise, hvor de skal komme fra.

Så er der SF's forslag. Her er vores tilgang lidt anderledes, for vi er enige med SF på to strækninger, nemlig at arbejdsgiverne skal medfinansiere dagpengesystemet, og at der skal være en adfærdsgulregulering, så vi fremmer en hensigtsmæssig planlægning af arbejdet i virksomhederne. Herom er vi enige. Derfor kunne man jo formode, at jeg ville støtte SF's forslag. Det kan jeg ikke, det vil jeg ikke, for SF's forslag efterlader et stort, men til gengæld ganske afgørende spørgsmål: Hvordan skal vi få hentet de penge ind efter det forslag, som SF stiller? Hvad er det for et bureaukratisk system? Er det staten, eller er det arbejdsløshedskasserne, som så skal ud og hente en masse penge hjem? Det svar er ganske vigtigt for at kunne bedømme

SF's forslag, og derfor afviser vi det, sådan som det ligger.

Men vi er jo ikke færdige, for tilbage står det problem, som fru Jette Gottlieb og arbejdsministeren udvekslede bemærkninger om, herunder den pikante detalje, som det vist blev kaldt, at hovedparten af dem, der ikke får udbetalt godtgørelsen, er medarbejdere, der er ansat inden for den offentlige sektor.

Det er nok her, at vi kunne drøfte, hvad vi gør, og ikke mindst på grundlag af den undersøgelse over offentlige arbejdsgiveres betaling af godtgørelse, som arbejdsministeren har iværksat. Når den er afsluttet, kunne den være det fundament, vi drøftede på, hvordan vi kan løse det problem, som vi i Socialdemokratiet er enige i er til stede, nemlig at der er mennesker, der ikke får det, de har et retskrav på. Det må vi anstændigvis prøve at se på, hvordan vi kan løse.

Men desværre har de to forslag ikke givet de rigtige svar. SF har den principielt rigtige tilgang. Jeg undrer mig en smule over, hvorfor Enhedslisten har haft den tilgang til problemet, som de har.

#### **Flemming Oppfeldt (V):**

Venstre er for lettelser for erhvervslivet, vi er for en forbedring af erhvervslivets konkurrencevilkår, og vi er dermed også for en øget eksport, og vi er tilmed også for flere arbejdspladser i den private sektor.

Enhedslisten og SF er for øgede byrder for erhvervslivet. De to partier er for en øget beskatning af de danske arbejdspladser, og det vil så modarbejde noget af den hensigt, som Venstre har.

Spørgsmålet er i dag, om vi så skal slutte debatten, hvor Venstre havner som en af venstrefløjens nyttige idioter, og det vil jeg godt være med til at undgå, og jeg vil godt hilse og sige, at det skal ikke være med Venstres stemmer, at vi bliver dagens nyttige idiot.

Der er faktisk et par facts om G-dags-ordningen, jeg vil nævne her. Den har haft en positiv adfærdsændring på de danske arbejdspladser. Zeuthenudvalget skønnede, at den første G-dag har reduceret hjemsendelsesledigheden med ca. 20 pct. Finansministeriet har skønnet, at anden G-dag gav ekstra 5 pct. Det vil sige, at ledigheden via G-dagene er nedbragt med 8.000. Så der er altså tale om en lille, men positiv adfærdsregulering. Det skal så være i den ene vægtskål.

På minussiden er der også noget. Der er faktisk tale om en omkostningsforøgelse for erhvervslivet, og der er virkelig også tale om administrativt besvær af karat.

Kunne vi nu bevare nogle af de gode ting, kunne vi komme i en tilstand, hvor vi kunne bevare den gode adfærdsændring for virksomhederne, men samtidig nedsætte det administrative besvær og omkostningerne for erhvervslivet, ville det være den allerbedste G-dags-dagsorden. Det er ikke den dagsorden, der ligger på vores bord i dag, og den kan udvikle sig helt forfærdeligt. Vi vil meget nødig slutte dagen og slutte ved tredjebehandlingen i en situation, hvor vi er med til at fastholde eller øge omkostningspresset på virksomhederne, og min fantasi rækker sådan nogenlunde i den retning.

Både arbejdsministeren og den socialdemokratiske ordfører var meget naturligt inde på finanseringen af bortfaldet af G-dags-ordningen. Spørgsmålet er, hvem der skal finansiere det, og der blev nævnt et beløb på 500 mio. kr. Hvis det betyder, at det i virkeligheden er virksomhederne, der kommer til at finansiere bortfaldet af G-dags-ordningen, har vi jo byttet et omkostningspres på virksomhederne på måske 350 mio. kr. i dag ud med et omkostningspres på 500 mio. kr. eller i hvert fald det samme omkostningspres.

Det er nok også det, Enhedslisten skal forklare os i dag. Hvordan vil Enhedslisten finansiere det? Vil Enhedslisten undgå, at virksomhederne finansierer G-dags-ordningen? For fjerner vi G-dags-ordningen et nanosekund for bagefter at få en særlig G-dags-skat indført af regeringen, SF og Enhedslisten, og hvem man ellers kan skrabe sammen til det, i forening og lægger det oven på virksomhederne, så har vi fået det værste fra alle verdener. Så får vi jo et omkostningspres på virksomhederne, og så er vi ikke nået nogen vegne.

I virkeligheden er det en meget enkel sag. Derfor vil jeg konkludere således:

Venstre vil punkt 1 sige, at vi vil tage G-dags-afskaffelsen med i overvejelserne i forbindelse med et kommende regeringsprogram. Den er jo helt sikker.

Punkt 2 vil vi godt gå ind i drøftelserne i forbindelse med en afskaffelse af G-dagen her og nu, hvis venstrefløjens eller regeringen vil finde tilsvarende besparelser på statsbudgettet.

(Kort bemærkning).

**Jette Gottlieb (EL):**

Nu er der jo ikke nogen grund til at stikke noget under stolen. Hvis Enhedslisten og Venstre ender med at stemme for det samme forslag, er det helt givet ud fra vidt forskellige formål. Men det kan jo også hænde, at de ting mødes.

Det, der undrede mig lidt i hr. Flemming Oppfeldts tale, var jo, at han gik så let hen over bl.a. de administrative forenklinger, der ville ligge i, at man lavede en ordning. Lad være, det godt kunne indebære, at der var tale om en omfordeling internt mellem arbejdsgiverne – det kunne godt tænkes – men den administrative lettelse ville dog være noget, som ville tilfredsstille hr. Oppfeldts synspunkter. Så jeg undrer mig over, at han gik så let hen over den del af det, men det kan vi måske få svar på i løbet af debatten.

(Kort bemærkning).

**Jan Petersen (S):**

Jeg vil godt anerkende Venstres ordfører, hr. Flemming Oppfeldts nuancerede indlæg, som tilsyneladende betyder, at man ikke lige nu forestiller sig at skulle ud og pege konkret på, hvorfra en ½ mia. kr. eller lidt til skal komme.

Jeg vil gerne spørge for det videre forløb i debatten, når nu det er varslet, at det beløb kunne komme via besparelser, om hr. Flemming Oppfeldt så forestiller sig, det skal gå ud over de ledige, som i forvejen har vanskeligt ved f.eks. at få deres godtgørelse hjem, eller hvor skulle besparelsen i øvrigt være inden for f.eks. Arbejdsministeriets område. Det er sådan almindelig forbrugeroplysning.

Når nu jeg har anledning til det, vil jeg godt lige repetere en enkelt historisk kendsgerning. Den omkostningsforøgelse, hr. Flemming Oppfeldt omtalte, er indført i 1989 af en borgerlig regering i tider, hvor danske virksomheder havde det lidt svært op ad bakke. Nu vil man så tilsyneladende afskaffe den, i hvert fald principielt, i tider, hvor danske virksomheder tjener godt med penge. Det hænger ikke rigtig sammen. Man er i hvert fald ikke blevet særlig meget klogere.

(Kort bemærkning).

**Flemming Oppfeldt (V):**

Venstre har ikke noget problem med at kunne anvise nogle steder, hvor man kan spare 500 mio. kr. Sådan et katalog fremlægger vi som minimum en gang om året. Jeg vil ikke remse

alle de steder op nu. Man kan sikkert også finde nogle steder, som ikke rammer de ledige, helt klart.

Hvis vi skal skaffe de her penge, er vi nødt til også at skaffe et flertal for det, og jeg efterlyser herfra nogen, der vil melde sig, ud over Venstre, De Konservative og et par stykker til, så vi er et flertal. Det har jo den logik, at de, der kommer med det her forslag, selvfølgelig også må komme med nogle penge, altså med en besparelse.

Så var der spørgsmålet om, hvad er der sket siden 1989. Der er jo sket meget, og det kan man læse på forsiden af Børsen i dag. Børsen opregner, at de omkostningsforøgelser, som den nuværende regering har pålagt erhvervslivet, svarer til 9 mia. kr. Det er altså en ny skat på erhvervslivet hver eneste måned. Det står på forsiden af dagbladet Børsen i dag. Bl.a. under hensyn til det mener vi, at en af motivationerne for at afskaffe G-dagen ud over regelforenklingen, er at sænke omkostningspresset på virksomhederne.

**Bendt Bendtsen (KF):**

Umiddelbart er det jo overraskende, at det er venstrefløjen i dansk politik, som ønsker at lette erhvervslivets vilkår. Det kan være, det er ved at gå op for venstrefløjen, at gør man det, så gavner det os alle sammen. Der sker jo meget i dansk politik for øjeblikket, men det er næsten som Jeppe i baronens seng: Drømmer jeg, eller er jeg vågen? Eller arbejder man med en skjult dagsorden i Enhedslisten?

SF melder jo klart ud: Erhvervslivet skal ikke kompenseres for noget som helst, og vejen til paradiset er belagt med afgifter og skatter. Og så stopper man endnu mere statsligt bureaukrati ind i ordningen. Derfor er forslaget fra SF totalt uinteressant, og det afviser vi.

Står Enhedslisten for det rene snit med G-dagene, eller er der en underliggende dagsorden? Er det de borgerlige partier, som deltager i seancens første akt, hvorefter Enhedslisten efterfølgende er klar til at klaske en afgift på 500 mio. kr. ned over erhvervslivet i anden akt sammen med regeringen og SF? Dette er et spørgsmål, som Det Konservative Folkeparti godt kunne ønske sig en helt klar stillingtagen til i dag. Derfor: Er Enhedslisten klar til efterfølgende at støtte regeringen og SF i nye skatter og afgifter på erhvervslivet, da forslaget giver et provenutab for staten? Det er et enkelt spørgsmål, som må besvares ganske enkelt.

Fra konservativ side er vi positive, når vi taler om en afskaffelse af G-dagene. Der kan være nogle elementer i afskaffelsen, så vi ikke får et tilbageløb i sådan et omfang som før indførelsen af G-dagene, som vi kunne se på. Men G-dagene er bureaukratiske, og de hindrer fleksibilitet på arbejdsmarkedet. G-dagene kan virke hindrende for det at ansætte medarbejdere til de kortvarige opgaver, og kortvarige opgaver løses derfor i dag i forbindelse med overarbejde. Hertil kommer hele bureaukratiet omkring ordningen.

Vi har fra konservativ side gentagne gange forsøgt lettelse for erhvervslivet, som holder gang i hjulene. Herunder har også et indgreb over for G-dagene været på bordet over for regeringen, også omkring finansloven. Det blev afvist. Men vi forventer at få en afklaring senest under udvalgsbehandlingen, for vi medvirker ikke til at lette erhvervslivet for en udgift på et sted omkring 350-400 mio. kr. for bagefter at trække en afgift på 500 mio. kr. ned over hovedet på erhvervslivet.

Der blev sagt, at man er nødt til at forholde sig til finansieringen af det. Jeg hørte også, at arbejdsministeren talte noget om, at det er de gode virksomheder, der kommer til at betale for de dårlige virksomheder. Jeg hørte også Socialdemokratiets ordfører tale om ansvarlighed, og at de partier, der måtte støtte en afskaffelse af G-dagene, også må komme med en finansiering.

Vi kan da helt klart og kontant komme med et forslag heroppe fra talerstolen i dag. Vi kan afskaffe fradrag for faglige kontingenter både for arbejdsgiverne og for arbejdstagerne. Det giver 3,3 mia. kr. Det er ikke et spørgsmål om at afskaffe kontingenterne for a-kasserne, men for de faglige klubber. Vi har heller ikke fradrag for sportsklubber og lignende. Vi vil gerne pege på en finansiering på 3,3 mia. kr., så der er råd til at tage fat i flere lettelse for erhvervslivet, og det vil vi da godt medvirke til.

(Kort bemærkning).

**Arbejdsministeren** (Jytte Andersen):

Jeg synes faktisk, det forekommer noget ejendommeligt, at de to partier, der afgør, om de her forslag bliver vedtaget, stiller spørgsmål til forslagsstillerne om finansieringen. I virkeligheden skulle de to aktører fra Venstre og De Konservative jo selv komme med svaret. Det ene svar er sådan set kommet. Det er ret konkret: afskaffelse af fradragsretten for fagligt kontin-

gent. Det ved vi hvad er, og så har vi fået en meget klar ideologisk tilkendegivelse. For Venstres vedkommende var det et almindeligt uspecificeret sparekatalog og sådan noget.

Jeg bliver nødt til at sige, at regeringens holdning er den, at hvis forslaget bliver vedtaget, så skal der findes penge, som opretholder den balance, der er i finansiering af dagpenge-systemet mellem arbejdsgiver og arbejdstager, og det betyder, at de 500 mio. kr. skal hentes ind hos arbejdsgiverne. Og til orientering for de to herrer kan jeg sige, at det er meget klart blevet sagt til arbejdsmarkedets parter ved den drøftelse i Statsministeriet, vi havde umiddelbart inden jul med henblik på oplæg til de kommende overenskomster.

Arbejdsmarkedets parter ved, at man ikke skal glæde sig over, at man har 500 mio. kr. yderligere, for fra regeringens side er vi nødt til at komme med et udspil, der opretholder den balance, der er, for ikke at gribe indirekte ind i balanceforholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager her op til starten af overenskomsterne. Det skal de to herrer forholde sig til, inden de tilkendegiver, om de vil stemme for eller imod forslagene.

**Aage Frandsen (SF):**

SF er tilhænger af ordningen med, at arbejdsgivere skal betale for, at de fyrer deres medarbejdere. Vi er i virkeligheden tilhængere af, at det ikke kun er for 2 dage, men at de betaler for flere dage.

Det er vi ud fra en betragtning om, at det er adfærdsregulerende, forstået på den måde at man ikke bare skal parkere arbejdsløse, når man ikke lige har et arbejde til de pågældende, men at man hele tiden skal tilrettelægge arbejdet så godt som muligt, sådan at det ikke som udgift hele tiden læsses over på det offentlige. I sidste ende er det jo nogle penge, der skal betales. Spørgsmålet er: Af hvem, og hvordan er adfærdsreguleringen i denne forbindelse?

Derfor er vi tilhænger af G-dagene. Det var vi også, da en konservativ arbejdsminister fik det indført. Der er en vis kontinuitet i vores opfattelse af de her spørgsmål. Vi var også enige med den daværende socialdemokratiske ordfører, som så sent som i januar 1992 heltemodigt kæmpede for, at man skulle løse det problem, som der vitterlig var, nemlig at der var arbejdsgivere, der ikke gjorde noget ved det.

Det er den situation, jeg synes vi skal være med til at løse. På den ene side har vi en interesse i, at vi har den dér adfærdsregulering, og på den anden side er det ikke alle arbejdsgiverne, der betaler. Det vil sige, at det er lønmodtagerne, der bliver snydt. Derfor er vi enige i en del af Enhedslistens forslag med hensyn til tilgangen, nemlig at man skal sikre, at alle får, men vi er bare ikke enige i, at man skal fjerne det adfærdsregulerende, der ligger i det.

For os er det sådan, når det drejer sig om afgifter og skatter, at der på den ene side er nogle afgifter, som har til formål at skaffe nogle penge, og på den anden side er der også afgifter, som har et helt andet formål, nemlig at være adfærdsregulerende. Her er vi egentlig ikke så interesseret i, at der kommer penge i kassen, og det var allerbedst, hvis der slet ikke kom nogen. Det drejer sig om en række ting på miljøområdet, det drejer sig også om en række ting på arbejdsmarkedsområdet. Det bedste var, at adfærdsreguleringen var sådan, at man ikke fik penge ind, for så havde man løst problemet fuldt ud.

Derfor afviser vi Enhedslistens forslag. Vi er ikke tilhængere af, at man på denne måde forærer arbejdsgiverne et beløb på op til ½ mia. kr. Det synes vi ikke arbejdsgiverne skal have, og det er ikke kun, fordi vi synes, at man skal være sådan en lille smule varsom med at fjerne nogle penge fra den finanslov, der lige er vedtaget, men det er også, fordi vi mener, at det er en forkert vægtning. Vi synes ikke, arbejdsgiverne skal have disse penge.

Med hensyn til finansieringen, hvis det endelig blev vedtaget: Vi har en forpligtelse i forhold til regeringen, så vi ikke påfører regeringen ekstra udgifter i dette finansår. Vi har ikke en forpligtelse til at sørge for, at økonomien i øvrigt er i orden, hvis andre kommer med forslag, og det risikerer at blive vedtaget. Sådan en forpligtelse har vi ikke i forhold til regeringen, men en sådan forpligtelse synes jeg vi har i forhold til det danske samfund, så man ikke bare begynder at give penge ud.

Det vil sige, at vi har ikke nogen aftale med regeringen eller med Enhedslisten om at skaffe pengene hjem, hvis man forærer dem væk. Men jeg kan sige, vi vil gøre, hvad vi kan, for at hente pengene hjem bagefter. Hvis man først med den ene hånd har foræret arbejdsgiverne en lille halv milliard, så er vi villige til med den anden hånd med et andet flertal at skaffe pengene hjem. Bare så man ved det!

#### **Vibeke Peschardt (RV):**

Det er jo interessant at høre, hvordan milliarderne eller i hvert fald den halve milliard kan rulle.

I Det Radikale Venstre er vi inderligt – og jeg siger inderligt – imod at afskaffe G-dagene under nogen som helst omstændigheder.

Vi har et arbejdsløshedsforsikringssystem, der i den grad tilgodeser arbejdsgiverne. De kan, i det omfang de vil, parkere folk på dagpenge, og specielt hvad angår de lavestlønnede, er der ikke nogen sanktioner over for dem. Her er en lillebitte ting at holde i, og det hedder G-dagene, og derfor vil vi ikke af med dem. På den anden side synes vi heller ikke, at der skal laves om på afskedigelsesreglerne, for arbejdsmarkedet er jo glad for at have den fleksibilitet, der ligger i det.

Og så kommer vi til den halve milliard: Nu er der lige lavet en finanslov, og der skal også laves en finanslov til næste år, og det hele skulle gerne hænge sammen.

Endelig vil jeg sige til SF: Jeg kan godt forstå intentionerne bag det, nemlig at man ønsker at lave en ordning, hvorved man stadig væk tilgodeser de lønmodtagere, der indimellem bliver snydt på den her måde. Men vi synes, at det kommer til at virke så bureaukratisk, at vi ikke kan gå ind for nogen af ordningerne.

#### **Annette Just (FP):**

Det bør vel egentlig talt ikke komme bag på nogen, at Fremskridtspartiet går ind for afskaffelse af G-dagene. Vi var faktisk også modstander af indførelse af G-dagene i 1989, men det var ikke nok. Nu kan jeg forstå, at Venstre og De Konservative har fortrudt, at de i sin tid lod sig presse til at indføre G-dagene, og det synes jeg er al ære værd.

Derfor synes jeg egentlig talt, at vi skal sige tak til Enhedslisten for, at de kom med dette forslag. Jeg synes også, det er relevant, at regeringen spørger, hvor vi skal finde de penge, men det er der såmænd allerede givet et svar på her, og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig, nemlig at hvis man fjerner fradraget for fagforeningsbidrag, er der rigeligt. Så kan vi også lave yderligere lempelser, sådan at vi kan få erhvervslivet til at blive så sundt, at det kan eksportere mere og gavne ikke blot beskæftigelsen, men også den danske økonomi.

Jeg behøver egentlig talt ikke at sige meget mere om det, andet end at det ville være fornuftigt, i særdeleshed efter den debat, vi har

haft i dag, at få et tilsagn fra alle, der støtter en fjernelse af G-dagene, om, at man ikke overvejer at lægge nye afgifter på erhvervslivet, der i forvejen er så overbebyrdet med afgifter, med administrationsomkostninger og med alle mulige mærkelige ting, som de skal gøre for staten uden at få nogen form for kompensation for det.

Nej, lad os prøve på at samle det og lave det så rent og klart, som vi også gjorde i det forslag om handicappede, som vi havde til behandling før, således at alle kan forstå det, og således at erhvervslivet ved, hvad de har at rette sig efter, i stedet for alle disse nye tiltag, og her tænker jeg selvfølgelig både på miljøafgifter og på arbejdsmarkedsafgifter, og hvad man ellers kan finde på af den slags fjolde ting.

Til SF's forslag vil jeg sige, at det er yderligere administration for erhvervslivet, det er yderligere afgifter, og det er øgede omkostninger, så det kan Fremskridtspartiet ikke under nogen omstændigheder stemme for. Det går i den forkerte retning, mens Enhedslisten er inde på noget af det rigtige, og jeg håber på, at vi kan få en seriøs behandling af dette forslag, således at det også kan blive til gavn for erhvervslivet og arbejdspladserne.

Det er nemlig arbejdspladser, vi taler om her. Det er dem, vi skal gavne, og det gør vi ved at sikre os, at der også er mulighed for at ansætte folk i mindre job, ikke mindre i timeantal, men mindre i dage, således at man også kan sige: Du kan være ansat i nogle få dage, eller: Vi kan hurtigt komme af med dig, hvis produktionen falder, således at vi har mulighed for og økonomisk formåen til at ansætte flere. Det er reelt det, som det hele drejer sig om.

(Kort bemærkning).

**Jan Petersen (S):**

Fru Annette Just giver mig anledning til blot lige at tage fat i et enkelt af de elementer, der er indgået i debatten, og som blev gentaget her, nemlig at man kunne finansiere det her ved at fjerne fradraget for faglige kontingenter. Jeg kunne spørge fru Annette Just, om det var af glemsomhed, at virksomhedernes kontingenter til arbejdsgiverorganisationer ikke var med. Sådan hørte jeg netop V og K sige det, og hvis det er tilfældet, at fru Annette Just mener, at virksomhedernes kontingent til arbejdsgiverorganisationer ikke skal være fradragsberettiget længere, kunne det være interessant at høre

hendes vurdering af, hvorvidt det øger eller sænker virksomhedernes omkostningsniveau.

Hvis man forestiller sig, at man letter med 500 mio. kr. og finansierer med det andet, skal man jo regne med, at en fjernelse af fradraget for virksomhedskontingent ville indebære en udgiftsførelse. Er den over eller under en milliard kroner? Det kunne være interessant at få belyst. Om ikke andet kunne vi da få det belyst ved at spørge om det. Jeg tror ikke, man er på den helt sikre side. Jeg tror, det giver et pænt overskud og en øget virksomhedsbelastning, men jeg kan ikke dokumentere det.

(Kort bemærkning).

**Bendt Bendtsen (KF):**

Jeg vil spørge fru Annette Just, om hun kan bekræfte, at tallet, hvis man fjerner fradraget for de faglige kontingenter, betyder ca. 300 mio. kr. på arbejdsgiversiden.

(Kort bemærkning).

**Annette Just (FP):**

Det var ganske enkelt en fortællelse, hvis jeg ikke fik sagt, at det gælder både fagforeningsbidrag og virksomhedskontingent. Jeg må indrømme, at jeg havde fået sat dem sammen.

Selvfulgelig skal man fjerne begge slags fradrag på én gang, men jeg vil godt lige gøre opmærksom på, at jeg sagde: Dette giver et langt større beløb. Derfor er der andre afgifter, som vi selvfølgelig skal have fjernet samtidig, for det kan ikke være meningen, at det er statskassen, der skal tjene på det her, nej, vi skal tværtimod have simplificeret det ved at fjerne fradragene. Så kommer der selvfølgelig flere penge i kassen, men så skal det også være, fordi man samtidig fjerner andre af de omkostninger, som man har lagt på erhvervslivet.

**Jette Gottlieb (EL):**

En af årsagerne til, at Enhedslisten fremsætter forslaget om at afskaffe G-dagene, er de gentagne undersøgelser, som har dokumenteret, at over halvdelen af de ledige aldrig får pengene. Derfor er vi glade for, at SF nu også ser den del af G-dage-problemet. SF's forslag om at lade staten indkassere pengene i stedet for de ledige løser kun det ene problem, men G-dagene har jo langt flere uheldige konsekvenser. Jeg opfatter derfor SF's forslag lidt som et afværgefor-slag.

For det første er der jo god grund til at tvivle på, om G-dagene overhovedet har den ad-



færdsregulerende effekt, som alle taler om. Det oprindelige formål med loven var, at arbejdsgiverne skulle forhindres i at udnytte dagpenge-systemet, lige så snart der var et hul i produktionen, og så i stedet planlægge bedre. Men i virkelighedens verden viser det sig jo, at det også har den modsatte effekt, nemlig at arbejdsgiverne undlader at ansætte folk og i stedet benytter sig af overarbejde. Der er eksempler fra bl.a. HK og gartnerne på, at arbejdsgiverne stiller som betingelse for fremtidig genansættelse, at den ledige ser stort på G-dagene.

Jeg har også fået meldinger fra KAD i Neksø, og jeg har fået lidt andre meldinger, og her har jeg fået det indtryk, at de medlemmer, der arbejder i fiskeindustrien – og jeg går ud fra, at det var dem, som G-dagene skulle hjælpe – reelt ikke er begejstrede for ordningen. De mener nemlig snarere, at filetpigerne bliver holdt ude fra arbejdspladsen i stedet for. De påpeger i øvrigt også, at G-dage-godtgørelsen er mindre end dagpengene, og at man ikke optjener feriepenge eller søgnehelligdagsgodtgørelse af dem, så der er mange problemer med G-dagene.

Inden for pædagogområdet er det kendt, at man bevidst undlader at ansætte organiserede ledige PMF'ere og i stedet vælger studerende til at vikariere, for de skal ikke have G-dage. Det er jo kun, hvis man er medlem af en a-kasse, at man skal have G-dage, og som socialpædagogerne siger, er det urealistisk, at man ikke altid vil have brug for løs arbejdskraft. Sådan opfatter de det, men det var vist ikke hensigten med loven, at man skulle favorisere uorganiserede.

Noget andet er, at administrationen af G-dagene giver anledning til en hel masse bøvl. Vi er ikke tilhængere af, man pålægger a-kasserne mere bureaukrati end højst nødvendigt, og mener nok, at de kan bruge deres tid bedre end til at føre sager mod arbejdsgivere, der ikke vil betale G-dage, og alle de ting er der ikke taget højde for i SF's forslag.

Men naturligvis mener vi ikke, at arbejdsgiverne nødvendigvis skal slippe billigere økonomisk. Tværtimod vil vi sige, at arbejdsgiverne slet ikke i fornødent omfang er medvirkende til at finansiere de omkostninger, som arbejdsløsheden påfører samfundet. Derfor opfordrer vi arbejdsministeren til i første omgang at hente de øgede udgifter for a-kasserne ind på f.eks. en generel forhøjelse af arbejdsgiverbidraget. Men vi kan ikke se, at det nødvendigvis skal

ligge i selve forslaget, at det skal finansieres på stedet. Det er helt nye toner også fra Venstre og De Konservative, at de, hver gang der stilles et forslag fra oppositionen, stiller krav om, at det skal være en integreret del af forslaget, hvor det finansieres fra.

En mere overordnet diskussion vil vi gerne deltage i, og vi har også nogle forslag, men det skal ikke udskyde løsningen af G-dage-problemet, som vi nu har fået sat på dagsordenen til stor tilfredshed for først og fremmest de ledige og fagbevægelsen.

#### **Vibeke Kiil (CD):**

CD støtter forslaget om ophævelse af de såkaldte G-dage. Ordningen har vist sig at være en ren ekstraskat på erhvervslivet uden at have den ønskede effekt med færre fyringer og flere i arbejde, måske nærmest tværtimod. En afskaffelse skal ske på en ansvarlig måde. Vi vil dog ikke acceptere SF's forslag, som blot er en lap-peløsning.

Arbejdspladser skal skabes i det private. Det har selv finansministeren erkendt, og denne ordning har vist sig som en dårlig forretning både for erhvervslivet og for de arbejdsløse. Problemet opstår, når en arbejdsgiver vil ansætte en mand til to dages arbejde, men kommer til at betale for mere end to dages arbejde, fordi arbejdsgiveren skal betale den ansatte for de to første ledighedsdage. Dertil kommer det urimelige administrative bøvl, som G-dagene har medført for erhvervslivet og for a-kasserne. De eneste, der har tjent godt på ordningen, er staten, der har sparet omkring 500 mio. kr. i dagpengeudgifter.

Derfor vil CD ophæve ordningen, men CD finder det uansvarligt og utilstedeligt at ophæve G-dagene uden at have fundet de 500 mio. kr. til statskassen et andet sted. CD vil derfor stille et ændringsforslag, så G-dage-ordningen ophæves pr. 1. januar 1999 i stedet for pr. 1. juli 1998. Så kan vi i ro og mag finde de 500 mio. kr. på næste års finanslov og på en ordentlig måde komme af med en urimelig ordning. Det er ansvarsløst at lave et hul i de offentlige finanser på en halv milliard kroner. Var det blot indgået i finanslovforhandlingerne for 1998, hvor der så kunne findes penge til balancen et andet sted, kunne man have afskaffet ordningen allerede i år, men man går ikke blot ud og bruger penge uden at have dækning et andet sted. Jeg håber inderligt på ansvarlighed blandt de andre par-

tier i denne sal. Målet er at afskaffe G-dagene, men på en økonomisk forsvarlig måde.

**Poul Nødgaard (DF):**

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige, for jeg kunne stille mig selv det spørgsmål, om jeg drømmer, eller jeg er vågen, eller hvad jeg er, for da jeg læste de to forslag her, var de jo ret identiske på ét punkt, og det er at afskaffe G-dagene, mens SF straks farer ud i at ville tage de 500 mio. kr. hjem fra erhvervslivet, som man faktisk har taget fra dem i sin tid, da man pålagde dem afgiften. Det er så en ærlig sag at fremføre det i forslaget.

Enhedslistens forslag er mere rent i det, hvis jeg må bruge det udtryk. Der er jo ikke nogen tale om andet, end at man afskaffer disse G-dage, fordi det er et meget lettere og enklere system, og der er ingen, der bliver snydt. Tilsyneladende kommer Enhedslisten mest med deres forslag, fordi der er nogle, der ikke altid får udbetalt de penge, de skal have efter G-dage-systemet. Det er selvfølgelig kedeligt, hvis det er tilfældet.

Men så må jeg nok sige, at jeg er lidt forbavset over, at et parti, der kalder sig selv i hvert fald forholdsvis seriøst, sådan midt under behandlingen af et forslag pludselig som en sidebemærkning i en ordførertale siger: Men i øvrigt kom vi så med et forslag om et arbejdsgiverbidrag. Det var sådan noget i den retning, der blev sagt, og så er vi sådan set præcis lige vidt, for så har Venstre og De Konservative, som i deres ordførerindlæg borede lidt i det, noget ret i deres opfattelse af, at Enhedslisten altså ikke er ude på at lave en afskaffelse på anden måde, end at man vil bringe det provenutab hjem, som det giver, og som arbejdsministeren har omtalt, ved at lave en forhøjelse af en eller anden afgift for arbejdsgiverne, og det er jo ikke nogen god melodi.

Man kunne måske også gå ind på, at der har været andre forslag fremme til at finde det beløb, som det giver. Der var tale om at reducere i fradraget for a-kasse-kontingent, og hvad ved jeg, og andre ting kunne sikkert også komme på tale.

Jeg har egentlig fået besked på fra gruppen, at jeg skulle anbefale dette forslag fra Enhedslisten, men jeg må nok sige, at efter den bombe, som man lader springe midt under debatten, nemlig at man nu skal hive de 500 mio. kr. hjem via et arbejdsgiverbidrag, vil jeg lige forbeholde mig min og dermed også partiets stilling. Vi vil

i hvert fald følge denne sag under udvalgsarbejdet, og hvis Enhedslisten står fast ved sit forslag om at pålægge arbejdsgiverne den udgift, som de nu kunne blive fritaget for og dermed få en bedre konkurrenceevne, vil jeg nok sige, at så tror jeg nok, det bliver et nej til det foreliggende forslag.

**Formanden:**

Hr. Aage Frandsen som ordfører for forslagsstillerne til L 158.

**Aage Frandsen (SF):**

Jeg kan jo konstatere, at der ikke er fuld opslutning til vores forslag. Den mest positive bemærkning kom fra arbejdsministeren og regeringspartierne.

Det, som vi er interesseret i med vores forslag, er for det første at sikre, at arbejdsgiverne stadig væk betaler de første ledighedsdage, fordi det har en adfærdsregulerende virkning på, at man ikke bare fyrer, hvor der ville være mulighed for at planlægge sig ud af problemerne.

Det andet, som vi sikrer med forslaget, er, at det er arbejdsgiverne, der kommer til at betale. Det er også dem, der har arbejdskraften hos sig.

Det tredje, som vi sikrer, er, at vi ikke skaber et hul i statskassen. Vi synes rent faktisk ikke, det er særlig smart at begynde at give et stort beløb ud uden at vide, hvor pengene skal hentes henne. Men det kan vi altså konstatere, at vi ikke har tilslutning til. Så sagde arbejdsministeren, at arbejdsministeren ikke er tilhænger af et stort og bureaukratisk system, og at arbejdsministeren ikke er interesseret i at indføre nye, indviklede regler.

Det er vi heller ikke, og spørgsmålet er, hvor indviklede og bureaukratiske de regler, som vi foreslår, er, men det er klart, at de skal afvejes i forhold til andre forslag og muligheder. Og vi er nærmest ligeglade med metoderne; det drejer sig blot om at finde en model, der sikrer, at de arbejdsløse får deres penge, og at det har en adfærdsregulerende virkning, og dér er det, jeg gerne vil love én gang mere, at hvis der gennemføres et forslag af denne karakter, hvor der skabes et hul i statskassen, bidrager vi gerne til at finde pengene hos arbejdsgiverne.

For sådan som det er i dag og i endnu højere grad med vores forslag rammer man altså de arbejdsgivere, der parkerer de arbejdsløse, mens alternativet og det, der er det ubehagelige, er, at hvis man indfører en generel afgift, generer man alle typer arbejdsgivere. Og vi er

sådan set ikke interesserede i at være uretfærdige over for de arbejdsgivere, der har en fornuftig adfærd, og det er derfor, vi har fremsat vores forslag. Men det kan være nødvendigt at vedtage noget andet, for vi vil ikke skabe et hul i statskassen på ½ mia. kr.

**Formanden:**

Hr. Flemming Oppfeldt for en kort bemærkning – ja, det var ikke en opfordring, men jeg syntes bare, jeg så en hånd.

(Kort bemærkning).

**Flemming Oppfeldt (V):**

Ja, det var egentlig til noget, der blev sagt for et stykke tid siden, men vi kan jo sammenfatte det således, at da arbejdsministeren har tilkendegivet, at pengene skal hentes hos arbejdsgiverne, og både SF og Enhedslisten har sagt det samme, vil det altså komme til at ligge meget tungt med at vedtage det forslag, som Enhedslisten har fremsat, når der er et flertal for bagefter at straffe arbejdsgiverne.

Det var måske det, formanden gav mig en anledning til at komme med en konklusion på debatten om, og så takker jeg.

**Arbejdsministeren (Jytte Andersen):**

Jeg vil blot for mit vedkommende som en afsluttende bemærkning til denne debat sige, at jeg er glad for den klarhed, der er kommet til udtryk her i debatten fra de to forslagsstilleres side, altså SF og Enhedslisten, med hensyn til, at det her ikke må bidrage til, at vi skal spare nogle andre steder, men at man vil bevare balancen mellem arbejdsgivere og arbejdstagere i forhold til finansieringen af dagpengene, og at man altså er med på, at hvis det her forslag bliver vedtaget, er der altså tale om en generel forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget.

Det synes jeg er en fin klargøring af debatten her, og det må i hvert fald bidrage til, at de to partier, som i øvrigt sad i regeringen, da de her ting blev indført, og dengang syntes, det var en god idé, at arbejdsgiverne bidrog til en adfærdsregulering, jo må gøre sig deres overvejelser om, hvorvidt de vil stemme for lovforslagene eller de ikke vil stemme for dem.

**Formanden:**

Så er det fru Jette Gottlieb som ordfører for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 117.

**Jette Gottlieb (EL):**

Vi synes jo, vi har påpeget, at G-dagene rummer temmelig mange problemer, og vi synes også, vi har dokumenteret, hvorfor det er rimeligt at foreslå dem afskaffet.

Derimod synes jeg ikke, der er nogen andre, der har forholdt sig til de negativt adfærdsregulerende elementer, som jeg har nævnt. Der er f.eks. ikke nogen, der har forholdt sig til det problem, at G-dagene rent faktisk kan forhindre ansættelser, dvs. øge arbejdsløsheden, og man har heller ikke forholdt sig til det problem, at G-dagene favoriserer folk, der ikke er organiserede i en a-kasse. Men det er i hvert fald for mig argumenter for, at G-dagene bør afskaffes.

Så vil jeg sige til ministeren, at det jo sådan set er en lille smule ultraditionelt, for nu har vi i det sidste par år gentagne gange hørt, at dagpengesystemet ikke skal bruges til uvedkommende formål: Det blev sagt, da man afskaffede overgangsydelsen, og det er blevet sagt, hver gang man har strammet rådighedsbegreberne, og det er den samme vending, der går igen. Men det, som man gør her, er jo, at man bruger dagpengesystemet til at pålægge virksomhederne en fyringsskat, og det virker altså absurd, for det hænger ikke sammen, og der er ingen grund til det.

Derimod er spørgsmålet selvfølgelig et helt andet med hensyn til finansieringen, men det vil jeg vende tilbage til.

Det, som jeg ser i det her system, er, at de arbejdsløse har ret til dagpenge fra den første ledige dag, og det får de ikke i dag, og det er det, der er problemet. Og den ret til dagpenge fra den første ledige dag skal man ikke forstyrre, fordi man ønsker at pålægge virksomhederne en skat, og derfor er der her endnu et argument for at afskaffe G-dagene.

Så siger hr. Jan Petersen, at det er vigtigt at finde pengene og at fastholde adfærdsreguleringen, men her mangler han jo fuldstændig at forholde sig til den negative adfærdsregulering, som jeg har påpeget at G-dagene også rummer.

Selvfølgelig er det vigtigt at finde pengene, men dér vil jeg gøre opmærksom på – og det vil jeg også sige til fru Vibeke Kiil – at Enhedslisten rent faktisk rejste det spørgsmål i forbindelse med dette års finanslovforhandlinger.

Der skete imidlertid det, at regeringen insisterede på nogle dagpengeforringelser, som vi ikke kunne være med til, og derfor røg vi så ud af de forhandlinger. Men det rører ikke ved det forhold, at vi dér stemte for en lang række ind-

tægter til statskassen, som bl.a. blev taget fra arbejdsgiverne, og derfor har vi ikke dårlig samvittighed over at fremsætte dette forslag uden at binde en finansiering i halen på det.

Dér synes jeg til gengæld Venstres og De Konservatives ordførere er en lille smule helige, for det er altså ikke ret mange gange, jeg har set et oppositionsforslag knyttet så direkte sammen med et finansieringsforslag, som de her kræver at jeg fremlægger.

Jeg synes ikke, den sammenknytning er direkte, men jeg vil ikke skjule, at hvis regeringen fremsætter et finansieringsforslag her midt i finanslovsperioden, vil jeg til hver en tid stemme for, at arbejdsgiverne også finansieringsmæssigt skal være medansvarlige for det dagpengesystem, der eksisterer, for jeg synes ikke, arbejdsgiverne bidrager nok, men det kommer de såmænd heller ikke til, selv om man dækker det lille hul, der måtte skabes ved at afskaffe G-dags-ordningen.

Selv om man putter de penge ind i det, synes jeg stadig ikke, arbejdsgiverne finansierer nok af dagpengesystemet. Så jeg vil til hver en tid stemme for forslag af den karakter. Det er ikke knyttet sammen med det her forslag.

Men så vil jeg på den anden side sige – og det mener jeg altså kræver en vis grundighed under udvalgsarbejdet – at for mig er det åbenlyst, at det, det drejer sig om, jo ikke er 500 mio. kr. For sandheden er, at i øjeblikket er det jo de arbejdsløse og ikke arbejdsgiverne, der betaler halvdelen af pengene, og det vil sige, at det hul, der skabes for arbejdsgiverne, nok snarere er af en størrelsesorden på 250 mio. eller måske 300 mio. kr.

Hvor mange penge det her egentlig drejer sig om, mener jeg er en af de ting, vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet, for hvis arbejdsministeren fremsætter et finansieringsforslag, må det jo være en væsentlig faktor, at der faktisk ikke skal ske en overdækning, altså at der ikke skal hentes ekstra penge hjem.

Tilbage står så, om Venstre og De Konservative vil være med til noget, der her og nu kan tage sig ud som en omfordeling arbejdsgiverne imellem: fra den gruppe, som i øjeblikket er meget store bidragere til G-dagsbetalingen, til en mere almen afgift.

Gevinsten i dét – og dér må jeg så tale til Venstres og De Konservatives bagland, om jeg så må sige – er nogle gevaldige administrative lettelser især for de små arbejdsgivere, men så sandelig også for a-kasserne, og den gevinst

synes jeg er værd at tage med. Og det er måske netop på det punkt, man ud fra vidt forskellige holdninger kunne nå frem til at stemme for det samme forslag, hvad enten man kommer fra Venstre og De Konservative, eller man kommer fra Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

**Flemming Oppfeldt (V):**

Bare en enkelt tydeliggørelse fra fru Jette Gottliebs side, så skulle det hele vistnok være på plads i dag:

Vil det være udelukket, at Enhedslisten i løbet af året vil stemme for en overdækning af bortfaldet af G-dagene? Vil fru Jette Gottlieb udelukke den mulighed, at Enhedslisten vil være med til at stemme for en overfinansiering af bortfaldet?

(Kort bemærkning).

**Jette Gottlieb (EL):**

Det er en meget omfattende håndfæstning, hr. Oppfeldt beder Enhedslisten om, men jeg kan i hvert fald sige herfra, at det under ingen omstændigheder er vores hensigt, hvis der bliver bundet et finansieringsforslag i halen på en vedtagelse af det her forslag, så at overfinansiere det. Det er ikke vores hensigt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

### Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 52:**

**Forslag til folketingsbeslutning om en arbejdsmarkeds- og seniorpolitik for mennesker over 50 år.**

Af Aage Frandsen (SF) m.fl.  
(Fremsat 6/11 97).